

Det får os selvfølgelig ikke til at være mindre glade på den pågældende persons vegne. Det er da godt, at man er kommet ud af det tomrum, der har eksisteret. Det er da godt, at man ikke skal sidde ovre på Guantánamobasen. Det er da godt, at man ikke skal være underlagt den usikkerhed. Det er da godt, at man kan komme tilbage til Danmark. Det er vi da glade for.

Enhver indsats, der er gjort fra Udenrigsministeriet, og enhver indsats, der er gjort af udenrigsministeren og af statsministeren, enhver indsats, der er gjort for det, hilser vi velkommen, men det ændrer bare ikke noget ved, at denne sag er dybt uacceptabel, for man kan ikke holde folk indespærret i 2 år under anklager og så bagefter bare frigive dem og sige, ja, nu er de så ude.

Vores krav har hele tiden været, at er der anklager mod folk, beskyldes folk for at have begået noget, som er ulovligt, så skal de stilles for en dommer. Derfor har vi også sagt, at hvis USA havde beviser mod den pågældende for utvivlsomt at være en del af Al-Qaeda-netværket og have kontakter til Al-Qaeda, så kunne man fra amerikansk side have stillet vedkommende for en dommer.

Til sidst vil jeg bare sige, at den gamle mand med gederne jo altså kom ud. Det samme gjorde børnene. Nu er den danske fange også kommet ud, men der er stadig over 600, der sidder tilbage: 600, som måske har tilknytning til Al-Qaeda, 600, som måske ikke har tilknytning til Al-Qaeda, 600, som måske har gjort noget galt, 600, som måske ikke har gjort noget galt.

Kl. 14.50

Der er kun én måde at få det afklaret på, og det er ved, at de bliver stillet for en dommer og får en retssag, en fair retssag, hvor en domstol træffer afgørelsen. Vi håber og opfordrer til, at den danske regering – især nu, hvor man ikke er bundet af problemer med en dansk fange på Guantánamo – helt anderledes offensivt, end man har gjort indtil nu, vil gå ud og sige til amerikanerne, at det er det, der skal ske. Enten skal folk stilles for en dommer, eller også skal de løslades.

Jann Sjørnsen (KD):

Indledningsvis vil jeg naturligvis lykønske både den tilbageholdte dansker på Guantánamobasen med, at der nu er sket en afklaring i vedkommendes situation, og selvfølgelig også regeringen med, at de bestræbelser, man har gjort sig for at få en afklaring på den tilbageholdte danskers situation, nu har båret frugt, uanset at vi

ikke kender alle mellemregningerne, men må afvente et møde i Det Udenrigspolitiske Nævn.

Jeg vil også godt sige, at Kristendemokraterne på intet tidspunkt i processen har haft grund til at skabe den afklaring, tværtimod har vi hele vejen igennem været fuldt ud tilfredse med de bestræbelser, regeringen har gjort sig.

Terrorister skal selvfølgelig strafforfølges og stilles for en domstol, for at man kan få afklaret, hvorvidt den mistanke og de sigtelser, man måtte have imod dem, kan føre til en egentlig domfældelse og strafforfølgelse. Det har været vores holdning hele vejen igennem, det gælder for enhver retsstat, at sådan må det være.

Vi og andre i debatten i dag er blevet beskyldt for at være bitre og sure over, at regeringen ved debattens indledning her i dag kunne komme med en meddelelse om, at der nu var fundet en afklaring og indgået en aftale med amerikanerne, for så vidt angår den danske tilbageholdte. Det synes jeg er noget vrøvl at møde op med i en så alvorlig debat. Det ville svare til, at vi beskyldte regeringen for, at den var skadefro, fordi man kunne komme med lige præcis den meddelelse i dag.

Det synes jeg egentlig er debatten uværdigt, for det er en principiel og også ganske alvorlig situation, vi står i, ikke blot fordi der fortsat er 600 tilbageholdte fanger på Guantánamobasen, men fordi USA som Danmarks nære allierede, som verdens eneste tilbageværende supermagt, i spørgsmålet om de tilbageholdte fanger på Guantánamobasen mere opfører sig som en bananrepublik end som en egentlig retsstat. Det er det reelle problem, der tilbagestår i den alvorlige situation, vi har haft i over 2 år nu med de tilbageholdte.

USA's holdning i den her sag har ladet meget tilbage at ønske, og den er katastrofal for hele det internationale retssamfund, fordi USA jo på mange måder sætter normer og standarder i den internationale debat, også når det gælder spørgsmål om overholdelse af menneskerettigheder og folkeretten.

Det Udenrigspolitiske Nævn havde tidligere på året lejlighed til at besøge Marokko og Algeriet for bl.a. at diskutere det arabiske initiativ om bekæmpelse af terrorisme med repræsentanter for disse lande. Det er sådan set meget tankevækkende, at en del af de gange, vi bragte det tema på bane, spørgsmålet om, hvordan man behandler oppositionelle kræfter i de pågælden-